

מסורת הש"ס

(א) לעיל כט. [ותי:ן, ג] וְלַעֲלִי לְגַלְיָהּ, אֲזַלְנָא דְמַתְּאַן, ד' [סנהדרין קטז, ט] סָט, ס' כַּסָּה: וְכַל' (ז) רַשָּׁא מַלְיָא,

‏‏

הגהות הב"ח

(א) גמ' וקיימא לן שטע קמא: (ב) רש"י ד"ה איני וכו' ובדוקין ודאי הס"ד וחל"כ מ"ה וקיימא לן וכו' וזכר הס"ד וחל"כ מ"ה ביממי לא וכו' של נקיים וזהו בעיא טבילה כו' משום דטבילה בזמנה מלאה דנדה ויולדת וכו' ולא ספרתן כפנינו:

‏‏

מוסף רש"י

מתיב ר' יוסי ברבי חנינא. אדרי יהושע בן לוי מתני' חזא דמיידי בלשה טועה, שלא ידעה אימתי ילדה, והסת' (לעיל כט.) קמי לה וקאמר רבין לא ידענא מלא מתיבתא, דר' יוסי, דללא תיובתא היא, והסת' מפרש טעמא (לערי' יוחי.) דאית ליה תורא לירעי חד יומא. כן היה מהנמס, מי שהיה לו שור אחד רועה כל בהמות העיר יום אחד, ומי שאין לו בהמה מנגנלין עליו לרעות ב' ימים (סנהדרין קסב באנשי סדום.) אמר להו. יתמי לרמי דתורא דלית ליה כו' (שם).

לרבי אליעזר. דמכשר בצדיקת שביעי עם הראשון: מהו. דלרבי יהושע ודאי אין להם אלא שמיני בלבד דלף ע"ג דתליא מילתיה בצדיקה ומונה ימים הבדוקין אפילו בסירוגין הני מילי בראשון ושביעי דחוו לאינטרופי לחד מנינא אכל שמיני לאו מסדר ספירת הראשון הוא ולא מאטררף ולר' עקיבא נמי אין לו אלא שמיני בלבד שמא ראה צינתים ומכאן ואילך נריך לספור ששה אלא לרבי אליעזר מי מחזיקין כל ז' בטהרה משום צדיקת ראשון דהוו תחלתן בטהרה או לא: **היא היא**. טהורין: לאו רבי אליעזר ורבי יהושע. דלע"ג דפליגי עליה דרבי עקיבא בראשון ושביעי הכא מודו: לא רבי יהושע ורבי עקיבא.

כדפרישית אכל לרבי אליעזר הואיל ותחלתן בטהרה מחזיקין לכולהו בטהרה: **כנוסא אמרה (נשמעסא)**. בפרק בנות כומים (לעיל דף לג.): דלא **בדקה עד שביעי**. דלא הוי תחילת ימי ספירה בטהרה דלא בדקה בראשון משהפרישה צדין השמשות של שלישי לזיבה שראתה בו ציוס עד ז' לספירה ותרי קולי אשמועי' רב בספירה: **הסס**. דלמחר רב לעיל דמטהר רבי אליעזר בצודק ראשון ושמיני אשמועינן תחלתן אע"פ שאין סופן: **והכא אשמועינן סופן אע"פ שאין תחלתן**. דמשום צדיקת ז' מחזיקין כל ששה לפניו בטהרה הואיל ופסקה בשלישי. ומיהו הפרשה בטהרה צעינן דמשהוחזק מעין פתוח ליכא לאחוזקי בטהרה עד שתצדוק ותמלא שפסק כדאמרין

במתני' [ספג.] דהפרשה בטהרה צעינן: **איני**. לרב פריך דלא צעי ספורין (ט) ובדוקין ודאי וקיימא לן בהמפלת (לעיל דף כט.): דשצוב קמא צלילותא מטבילין לה כל ליליא דילמא השמא שלמו שצבע של טומאת זכר ציממא לא מטבילין לה לספוקה ציולדת צוצב ולמימר בכל יומא היום כלין ז' נקיים אשחר טומאת לידה ומשום הכי לא מטבילין לה דאי נמי מתרמי האידנא ז' של נקיים משום דטבילה בזמנה מזהה ונדה ויולדת טבילתן צלילה וזבה טבילה ביום לא הויא ספירה הואיל ולא ספרה בפנינו עד שתשצב בפנינו שצוב טהור: יוס אחד **טמא ראויס**. ואינו יודע אימתי ואפילו היום י"ל דהוא ודאי יודעת אס יוס ראיימה צימי נדה אס צימי זבה מטבילין אותה משום טבילה בזמנה מזהה: **שפע טבילות ז' לנדה וסרסי**

לזיבה. וכגון דאתאי לקמן ציממא ומטבילין אותה הלילה שמא נדה היא והלילה כלו ז' ימי נדה וכן לליל יוס ז' וכן כל ליל שצוב זה וטפי לא איכא לספוקי ותרתי לזיבה ציממא ציומא דאתאי לקמן מטבילין לה דלמא אתמול חזאי וימי זיבה הוו והואי שומרת יוס כנגד יוס ולמחר נמי טבלה דילמא ציומא דאתאי לקמן הוא דחזאי וטפי ליכא לספוקי. אכל אתיא לקמן צליליא איכא י' טבילות ח' לנדה וב' לזיבה דההוא ליליא גופיה איכא לספוקי השתא זמן טבילתה וכן כל לילות שצוב זה ולמואלא שביעי נמי טבלה משום דילמא צליליא דאתאי קמן חזאי והשתא הואי זמן טבילה. והאי דלא קא תני י' טבילות משום מילתא דלא פסיקא היא דהא כי אתיא ציממא ליכא אלא ט' אכל ט' פסיקא ליה דצאיר מהכי ליכא והכי מוקי לקמן: **מאי עידידייהו**. אס צאתה ציוס או צלילה ואזמרת צין השמשות טמא ראיתי אין כאן טבילה יתירתא דהא כי אמרה נמי יוס טמא ראיתי ואינו יודע מתי אס צימי נדה ואס צימי זיבה מספקי ליה דילמא האידנא ציוס שצאת לפנינו חזאי: **סמני לנדה**. כגון צאת לפנינו צין השמשות של ערב שצת טובלת מיד צלילי שצת שמא השתא זמן טבילתה וכן כל שצוב זה ולילי שצת הבאה שמא צין השמשות שצאת לפנינו ראתה ולילה היא ומשכה ז' ימי נדה עד עכשיו ולפי שיוס שצת היה תחלת נדמה הרי ח' טבילות לנדה ותלת לזבה דמטבילין לה צין השמשות דאתאי לקמן דילמא צין השמשות דאתמול חזאי ומיוס ה' בשצת היה ושמרה ערב שצת כנגד יוס ה' וטובלת צין השמשות עד שלא תחשך דשמא עדיין יוס הוא ורואי לטבילת זצב ולמחר בשצת נמי טבלה שמא צין השמשות דאתמול כשצאת לפנינו ראתה ומיוס שצי היה והיוס טובלת ליוס כנגד יוס ובאחד בשצת נמי טבלה משום ספק ההוא צין השמשות גופיה שמא לילה הוא כשראתה וצאת לפנינו ובכלל' יוס השצת הוי ראשון וא' בשצת הוי שימור וטבילה: **האי דינא דלא דינא דייני בגלחי**. דין זה שאינו דין היו דנין בזהו מנקוס: **לירעי חד יומא**. כל בהמות העיר: **אול יסמא**. שלא היה לו שור וכפאורו לרעות בהמותיהן צ' ימים: **נכסינהו**. שחטן: **רמה ראויס**. אס א' אס ג': **שצ לנדה**. צאתה בשצת טובלת למואלא שצת שמא באחד בשצת ראתה תחלה וכן עד לילי שצת הבאה ולילי שצת בכלל שמא בשצת שצאת לפנינו ראתה ואותו היום לצד ראתה:

תינוקת פרק עשירי נדה

והכא קמ"ץ סופן אע"פ שאין תחלתן. ואס תאמר ו" (א"כ) לרב כל זבה צריכה הפרשה ציוס שפוסקת בו כמו נדה ואמאי קמי צממני' שצדקה עזמה יוס ראשון הא כצר צדקה עזמה מאתמול והפרישה בטהרה ואי הוה אומר דלא צעינן הפרשה ציוס ג' הוה ניחא וי"ל דליכא למידק הכי דלפ"י אי סגי בהפרשת שלישי לרבי אליעזר לא סגי דלא תני שצדקה ציוס ראשון משום פלוגתא דרבי יהושע ורבי עקיבא כמו ראשון ושמיני דקאמר רב לרבי אליעזר היא היא ולא תני צממני' אע"ג דלר' אליעזר הוי רבותא טפי משום דלא מימתי ליה מו פלוגתא דר' יהושע ור' עקיבא: **שבועה דנדה** ושנים צ"יבה. מכאן אין יכול לדקדק דלא צעינן ספורים בפנינו מדטובלת אע"פ שלא הפסיקה בטהרה ולא בדקה נמי בתחלת ספורים דלע"ג דלא צעינן ספורים בפנינו צוצה קטנה צוצה גדולה צעינן ועוד דסוף סוף סגי לה צמה שצדקה ציוס הספירה ומלאה טהורה דאי אין צדיקת סוף היום עולה לספירה לא היה תקנה לצוות ישראל אלא אס כן יצדקו צעליית עמוד השחר דספירת לילה אינה ספירה: **מה**

שאין תחלתן דמהו דתימא תחלתן אף על פי שאין סופן הוא דאמרין דאוקמינהו אחזקיייהו אבל סופן אע"פ שאין תחלתן לא קמ"ל איני והא (ב) כי אתא רבין אמר מתיב ר' יוסי ברבי חנינא טועה ולא ידענא מאי תיובתיה (ג) דקי"ל שבוט קמא דאתאי לקמן בלילותא מטבילין לה ביממא לא ממטבלינן לה ואי ס"ד לא בעינן ספורין לפנינו ביממא נמי נטבילינה דילמא יולדת זכר צוצב היא ועבדה לה ספורין אלא לאו שמע מינה בעינן ספורין בפנינו ולא מי אוקימנא (ד) כר"ע דאמר בעינן ספורין לפנינו ומנא תימרא דלרבנן לא בעינן ספורין לפנינו (ה) דתנן טועה שאמרה יום אחד טמא ראיתי ממטבילין אותה ט' טבילות ז' לנדה ותרי לזיבה בין השמשות טמא ראיתי ממטבילין אותה י"א טבילות י"א מאי עבידתייהו אמר רב ירמיה מדפתי כגון שבאת לפנינו בין השמשות והויין תמני לנדה ותלת לזיבה לא ראיתי כל עיקר מטבילין אותה ט"ו טבילות אמר רבא האי דינא דלא דינא דייני בגלחי (ו) דאית ליה תורא לירעי חד יומא דלית ליה תורא לירעי תרי יומי אתרמי להו יתמא בר ארמלתא יהבי ליה תורי אזל נכסינהו אמר להו (ז) דאית ליה תורא לשקול חד משכא דלית ליה תורא לשקול תרי משכי אמרי ליה מאי האי דקאמרת אמר להו סוף דינא בתחלת דינא תחלת דינא לאו מאן דלית ליה עדיף סוף דינא נמי מאן דלית ליה עדיף הכא נמי ומה איכא דאמרה ראיתי סגי לה אי בתשע טבילות אי ב"א טבילות איכא דקאמרה איחי לא ראיתי בעיא חמש עשרה טבילות אלא אימא הכי ראיתי ואינו יודע כמה ראיתי אי בימי נדה ראיתי או בימי זיבה ראיתי מטבילין אותה ט"ו טבילות אתאי קמן ביממא יהבינן לה שב לנדה ותמני

לזיבה. וכגון דאתאי לקמן ציממא ומטבילין אותה הלילה שמא נדה היא והלילה כלו ז' ימי נדה וכן לליל יוס ז' וכן כל ליל שצוב זה וטפי לא איכא לספוקי ותרתי לזיבה ציממא ציומא דאתאי לקמן מטבילין לה דלמא אתמול חזאי וימי זיבה הוו והואי שומרת יוס כנגד יוס ולמחר נמי טבלה דילמא ציומא דאתאי לקמן הוא דחזאי וטפי ליכא לספוקי. אכל אתיא לקמן צליליא איכא י' טבילות ח' לנדה וב' לזיבה דההוא ליליא גופיה איכא לספוקי השתא זמן טבילתה וכן כל לילות שצוב זה ולמואלא שביעי נמי טבלה משום דילמא צליליא דאתאי קמן חזאי והשתא הואי זמן טבילה. והאי דלא קא תני י' טבילות משום מילתא דלא פסיקא היא דהא כי אתיא ציממא ליכא אלא ט' אכל ט' פסיקא ליה דצאיר מהכי ליכא והכי מוקי לקמן: **מאי עידידייהו**. אס צאתה ציוס או צלילה ואזמרת צין השמשות טמא ראיתי אין כאן טבילה יתירתא דהא כי אמרה נמי יוס טמא ראיתי ואינו יודע מתי אס צימי נדה ואס צימי זיבה מספקי ליה דילמא האידנא ציוס שצאת לפנינו חזאי: **סמני לנדה**. כגון צאת לפנינו צין השמשות של ערב שצת טובלת מיד צלילי שצת שמא השתא זמן טבילתה וכן כל שצוב זה ולילי שצת הבאה שמא צין השמשות שצאת לפנינו ראתה ולילה היא ומשכה ז' ימי נדה עד עכשיו ולפי שיוס שצת היה תחלת נדמה הרי ח' טבילות לנדה ותלת לזבה דמטבילין לה צין השמשות דאתאי לקמן דילמא צין השמשות דאתמול חזאי ומיוס ה' בשצת היה ושמרה ערב שצת כנגד יוס ה' וטובלת צין השמשות עד שלא תחשך דשמא עדיין יוס הוא ורואי לטבילת זצב ולמחר בשצת נמי טבלה שמא צין השמשות דאתמול כשצאת לפנינו ראתה ומיוס שצי היה והיוס טובלת ליוס כנגד יוס ובאחד בשצת נמי טבלה משום ספק ההוא צין השמשות גופיה שמא לילה הוא כשראתה וצאת לפנינו ובכלל' יוס השצת הוי ראשון וא' בשצת הוי שימור וטבילה: **האי דינא דלא דינא דייני בגלחי**. דין זה שאינו דין היו דנין בזהו מנקוס: **לירעי חד יומא**. כל בהמות העיר: **אול יסמא**. שלא היה לו שור וכפאורו לרעות בהמותיהן צ' ימים: **נכסינהו**. שחטן: **רמה ראויס**. אס א' אס ג': **שצ לנדה**. צאתה בשצת טובלת למואלא שצת שמא באחד בשצת ראתה תחלה וכן עד לילי שצת הבאה ולילי שצת בכלל שמא בשצת שצאת לפנינו ראתה ואותו היום לצד ראתה:

ותמני

סמ.

והכא קמ"ץ סופן אע"פ שאין תחלתן. ואס תאמר ו" (א"כ) לרב כל זבה צריכה הפרשה ציוס שפוסקת בו כמו נדה ואמאי קמי צממני' שצדקה עזמה יוס ראשון הא כצר צדקה עזמה מאתמול והפרישה בטהרה ואי הוה אומר דלא צעינן הפרשה ציוס

ג' הוה ניחא וי"ל דליכא למידק הכי

דלפ"י אי סגי בהפרשת שלישי לרבי אליעזר לא סגי דלא תני שצדקה ציוס ראשון משום פלוגתא דרבי יהושע ורבי עקיבא כמו ראשון ושמיני דקאמר רב לרבי אליעזר היא היא ולא תני צממני' אע"ג דלר' אליעזר הוי רבותא טפי משום דלא מימתי ליה מו פלוגתא דר' יהושע ור' עקיבא: **שבועה דנדה** ושנים צ"יבה. מכאן אין יכול לדקדק דלא צעינן ספורים בפנינו מדטובלת אע"פ שלא הפסיקה בטהרה ולא בדקה נמי בתחלת ספורים דלע"ג דלא צעינן ספורים בפנינו צוצה קטנה צוצה גדולה צעינן ועוד דסוף סוף סגי לה צמה שצדקה ציוס הספירה ומלאה טהורה דאי אין צדיקת סוף היום עולה לספירה לא היה תקנה לצוות ישראל אלא אס כן יצדקו צעליית עמוד השחר דספירת לילה אינה ספירה: **מה**

שאין תחלתן דמהו דתימא תחלתן אף על פי שאין סופן הוא דאמרין דאוקמינהו אחזקיייהו אבל סופן אע"פ שאין תחלתן לא קמ"ל איני והא (ב) כי אתא רבין אמר מתיב ר' יוסי ברבי חנינא טועה ולא ידענא מאי תיובתיה (ג) דקי"ל שבוט קמא דאתאי לקמן בלילותא מטבילין לה ביממא לא ממטבלינן לה ואי ס"ד לא בעינן ספורין לפנינו ביממא נמי נטבילינה דילמא יולדת זכר צוצב היא ועבדה לה ספורין אלא לאו שמע מינה בעינן ספורין בפנינו ולא מי אוקימנא (ד) כר"ע דאמר בעינן ספורין לפנינו ומנא תימרא דלרבנן לא בעינן ספורין לפנינו (ה) דתנן טועה שאמרה יום אחד טמא ראיתי ממטבילין אותה ט' טבילות ז' לנדה ותרי לזיבה בין השמשות טמא ראיתי ממטבילין אותה י"א טבילות י"א מאי עבידתייהו אמר רב ירמיה מדפתי כגון שבאת לפנינו בין השמשות והויין תמני לנדה ותלת לזיבה לא ראיתי כל עיקר מטבילין אותה ט"ו טבילות אמר רבא האי דינא דלא דינא דייני בגלחי (ו) דאית ליה תורא לירעי חד יומא דלית ליה תורא לירעי תרי יומי אתרמי להו יתמא בר ארמלתא יהבי ליה תורי אזל נכסינהו אמר להו (ז) דאית ליה תורא לשקול חד משכא דלית ליה תורא לשקול תרי משכי אמרי ליה מאי האי דקאמרת אמר להו סוף דינא בתחלת דינא תחלת דינא לאו מאן דלית ליה עדיף סוף דינא נמי מאן דלית ליה עדיף הכא נמי ומה איכא דאמרה ראיתי סגי לה אי בתשע טבילות אי ב"א טבילות איכא דקאמרה איחי לא ראיתי בעיא חמש עשרה טבילות אלא אימא הכי ראיתי ואינו יודע כמה ראיתי אי בימי נדה ראיתי או בימי זיבה ראיתי מטבילין אותה ט"ו טבילות אתאי קמן ביממא יהבינן לה שב לנדה ותמני

לזיבה. וכגון דאתאי לקמן ציממא ומטבילין אותה הלילה שמא נדה היא והלילה כלו ז' ימי נדה וכן לליל יוס ז' וכן כל ליל שצוב זה וטפי לא איכא לספוקי ותרתי לזיבה ציממא ציומא דאתאי לקמן מטבילין לה דלמא אתמול חזאי וימי זיבה הוו והואי שומרת יוס כנגד יוס ולמחר נמי טבלה דילמא ציומא דאתאי לקמן הוא דחזאי וטפי ליכא לספוקי. אכל אתיא לקמן צליליא איכא י' טבילות ח' לנדה וב' לזיבה דההוא ליליא גופיה איכא לספוקי השתא זמן טבילתה וכן כל לילות שצוב זה ולמואלא שביעי נמי טבלה משום דילמא צליליא דאתאי קמן חזאי והשתא הואי זמן טבילה. והאי דלא קא תני י' טבילות משום מילתא דלא פסיקא היא דהא כי אתיא ציממא ליכא אלא ט' אכל ט' פסיקא ליה דצאיר מהכי ליכא והכי מוקי לקמן: **מאי עידידייהו**. אס צאתה ציוס או צלילה ואזמרת צין השמשות טמא ראיתי אין כאן טבילה יתירתא דהא כי אמרה נמי יוס טמא ראיתי ואינו יודע מתי אס צימי נדה ואס צימי זיבה מספקי ליה דילמא האידנא ציוס שצאת לפנינו חזאי: **סמני לנדה**. כגון צאת לפנינו צין השמשות של ערב שצת טובלת מיד צלילי שצת שמא השתא זמן טבילתה וכן כל שצוב זה ולילי שצת הבאה שמא צין השמשות שצאת לפנינו ראתה ולילה היא ומשכה ז' ימי נדה עד עכשיו ולפי שיוס שצת היה תחלת נדמה הרי ח' טבילות לנדה ותלת לזבה דמטבילין לה צין השמשות דאתאי לקמן דילמא צין השמשות דאתמול חזאי ומיוס ה' בשצת היה ושמרה ערב שצת כנגד יוס ה' וטובלת צין השמשות עד שלא תחשך דשמא עדיין יוס הוא ורואי לטבילת זצב ולמחר בשצת נמי טבלה שמא צין השמשות דאתמול כשצאת לפנינו ראתה ומיוס שצי היה והיוס טובלת ליוס כנגד יוס ובאחד בשצת נמי טבלה משום ספק ההוא צין השמשות גופיה שמא לילה הוא כשראתה וצאת לפנינו ובכלל' יוס השצת הוי ראשון וא' בשצת הוי שימור וטבילה: **האי דינא דלא דינא דייני בגלחי**. דין זה שאינו דין היו דנין בזהו מנקוס: **לירעי חד יומא**. כל בהמות העיר: **אול יסמא**. שלא היה לו שור וכפאורו לרעות בהמותיהן צ' ימים: **נכסינהו**. שחטן: **רמה ראויס**. אס א' אס ג': **שצ לנדה**. צאתה בשצת טובלת למואלא שצת שמא באחד בשצת ראתה תחלה וכן עד לילי שצת הבאה ולילי שצת בכלל שמא בשצת שצאת לפנינו ראתה ואותו היום לצד ראתה:

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

ותמני

</